

Under Nr. 62 i Betænkningen gives der Oplysninger om de Fiskerilaan, der er ydet i Henhold til Lovene om Fiskerilaan. Det oplyses, at der den 31. Marts 1921 ikke var nogen Restance paa Laanene.

Til § 26 er der kun to Ændringsforslag. Det første Ændringsforslag, Nr. 116, angaar en Bevilling paa 7 500 Kr. til Erhvervelse af et Plantageareal paa 149 Tdr. Land i Tranum Sogn. Det er en Ejendom, som Jydsk Husmandskreditforening har maattet overtage, og som den ønsker at afstaa til Staten. Ændringsforslag Nr. 117 angaar et lignende Forhold, nemlig Erhvervelsen af et Areal ved Fosdal Plantage paa 39 Tdr. Land, hvorfor Staten skal give 3 000 Kr.

Ligesom for de andre Ministeriers Budgetters Vedkommende har Udvalget i Henhold til Betænkningens Nr. 194 ogsaa overfor Landbrugsministeriets Budget taget Forbehold med Hensyn til de paa forskellige Poster opførte Udgifter til Brændsel, til samtlige Medhjælpssummer samt til Ministerielle og Kontorudgifter, derunder Trykningsudgifter, ligesom Udvalget i Henhold til Nr. 195 tager Forbehold med Hensyn til samtlige de Poster, som er angivet i Lønningsraadets Indstilling af 22. November 1921 til Finansudvalgene; denne Indstilling er aftrykt i Betænkningen.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale samtlige Ændringsforslag til Vedtagelse.

L. Rasmussen: Der har været ført forskellige Samraad, og to af disse vil jeg gerne omtale eller rettere sagt kun det ene af dem, idet det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen nærmere vil omtale Samraadet angaaende Skovarbejdernes Lønrevision; det har vist sig, at Ministeren her er optraadt ret haardhændet, idet Skovarbejderne har faaet en Lønnedsættelse, der sikkert er større end nogen anden Lønnedsættelse, der er sket. Den højtærede Landbrugsminister erklærer jo i al Almindelighed, at Parolen nu er at spænde Livremmen ind, og at der skal spares, og paa dette Punkt har han altsaa praktiseret Sparsommeligheden. Vi mener imidlertid, at der paa Landbrugsministeriets Budget i Almindelighed var nogen Grund til at spare, men den højtærede Landbrugsminister synes at glemme sin Spareteori, naar det drejer sig om Bevillinger til Landbruget.

Ser man paa Landbrugsministeriets Budget som Helhed, viser det sig, at Bevillingerne til Landbruget er steget fra i Fjor til i Aar med 925 000 Kr. Saadan ser altsaa

Sparsommeligheden ud, naar det gælder selve Landbruget. Det forekommer imidlertid os, at naar Skovarbejderne skal holde for paa den Maade, som det er sket, kan Landbruget ogsaa nok taale en Smule Nedsættelse. Vi har haft et Samraad angaaende Præmier ved Dyrskuerne. Beløbet hertil er blevet forhøjet med 100 000 Kr. fra i Fjor, og den højtærede Minister vil naturligvis gøre gældende, at det er i sin Orden, at dette Beløb forhøjes, eftersom det sker i Henhold til den Lov, der gælder om dette Forhold, idet Loven bestemmer, at Staten skal bevilge et lige saa stort Beløb til Dyrskuepræmier, som de paagældende Foreninger selv yder. Foreningernes Tilskud er altsaa steget saa meget, at Statens Tilskud maa stige med 100 000 Kr. Nu har vi i Finansudvalget ønsket at faa oplyst, hvordan det egentlig forholder sig med disse Dyrskuer. I alt Fald er der nogle Foreninger, der holder Dyrskuer, som giver en ren Nettoindtægt, nemlig de Foreninger, der kan holde Dyrskuer i Nærheden af de store Byer, hvor man faar Pladsen til Dyrskuet overladt gratis, har en stor Entréindtægt og udlejer Stådepladser. Naar Regnskabet over et saadant Dyrskue gøres op, viser det sig, at Halydelen af det Beløb, der er udredet i Præmier, har Foreningen haft som Indtægt fra Skuet. Vi har ønsket at faa disse Regnskaber at se. Det har voldt os noget Besvær, vi har i hvert Fald ikke faaet fat i dem endnu. Jeg spørger Ministeren, om vi kan gøre os Haab om at faa dem. Der har nemlig været delte Meninger om, hvorvidt man overhovedet kunde faa disse Regnskaber; der er nogle, der synes at nære den Opfattelse, at overfor Landbruget har man ikke den Ret til at kræve Oplysninger, saaledes som overfor andre, der faar Tilskud af Statskassen. Jeg mener ikke, at det er en Staten uvedkommende Opgave at yde Bidrag til Præmiering af Dyr eller Samlinger af Dyr ved Dyrskuerne; men det er ganske urimeligt at opretholde den Bestemmelse, at Staten betaler Halydelen af Præmierne, uanset af hvilken Art Foreningen er. Der findes smaa Foreninger i Egne, hvor der ikke findes nogen Købstad i Nærheden, og der er ingen Tvivl om, at de Præmier, som saadanne Foreninger udbetaler, bliver udredet helt eller i det væsentlige af Foreningen, fordi Foreningens Medlemmer har fri Adgang til Skuet og Entréindtægten derfor er ganske ubetydelig. Det forekommer mig derfor, at der var Grund til at faa Husdyrloven ændret, f. Eks. saadan — det er noget, jeg henstiller —, at det fastsættes, at en bestemt Del af Underskuddet